

1. И пришел опять в синагогу; там был человек, имевший иссохшую руку.

УПО: І Він знову до синагоги ввійшов. І був там один чоловік, який мав суху руку.

KJV: And he entered again into the synagogue; and there was a man there which had a withered hand.

2. И наблюдали за Ним, не исцелит ли его в субботу, чтобы обвинить Его.

УПО: І, щоб обвинуватити Його, наглядали за Ним, чи Він у суботу того не вздоровить.

KJV: And they watched him, whether he would heal him on the sabbath day; that they might accuse him.

3. Он же говорит человеку, имевшему иссохшую руку: стань на средину.

УПО: І говорить Він до чоловіка з сухою рукою: Стань посередині!

KJV: And he saith unto the man which had the withered hand, Stand forth.

4. А им говорит: должно ли в субботу добро делать, или зло делать? душу спасти, или погубить? Но они молчали.

УПО: А до них промовляє: У суботу годиться робити добре, чи робити лихе, життя зберегти, чи погубити? Вони ж мовчали.

KJV: And he saith unto them, Is it lawful to do good on the sabbath days, or to do evil? to save life, or to kill? But they held their peace.

5. И, возрев на них с гневом, скорбя об ожесточении сердец их, говорит тому человеку: протяни руку твою. Он протянул, и стала рука его здорова, как другая.

УПО: І споглянув Він із гнівом на них, засмучений закам'янілістю їхніх сердець, і сказав чоловікові: Простягни свою руку! І той простяг, і рука йому стала здорова!

KJV: And when he had looked round about on them with anger, being grieved for the hardness of their hearts, he saith unto the man, Stretch forth thine hand. And he stretched it out: and his hand was restored whole as the other.

6. Фарисеи, выйдя, немедленно составили с иродянами совещание против Него, как бы погубить Его.

УПО: Фарисеї ж негайно пішли та з іродіянами раду зробили на Нього, як Його погубити.

KJV: And the Pharisees went forth, and straightway took counsel with the Herodians against him, how they might destroy him.

7. Но Иисус с учениками Своими удалился к морю; и за Ним последовало множество народа из Галилеи, Иудеи,

УПО: А Ісус із Своїми учнями вийшов над море. І натовп великий ішов вслід за Ним із Галілеї й з Юдеї,

KJV: But Jesus withdrew himself with his disciples to the sea: and a great multitude from Galilee followed him, and from Judaea,

8. Иерусалима, Идумеи и из-за Иордана. И [живущие] в окрестностях Тира и Сидона, услышав, что Он делал, шли к Нему в великом множестве.

УПО: і з Єрусалиму, і з Ідумеї, і з-за Йорданя, і з Тиру й Сидону. Натовп великий, прочувши, як багато чинив Він, зібрався до Нього.

KJV: And from Jerusalem, and from Idumaea, and from beyond Jordan; and they about Tyre and Sidon, a great multitude, when they had heard what great things he did, came unto him.

9. И сказал ученикам Своим, чтобы готова была для Него лодка по причине многоящества, дабы не теснили Его.

УПО: І сказав Він до учнів Своїх наготовити човна Йому, через натовп, щоб до Нього не тиснулись.

KJV: And he spake to his disciples, that a small ship should wait on him because of the multitude, lest they should throng him.

10. Ибо многих Он исцелил, так что имевшие язвы бросались к Нему, чтобы коснуться Его.

УПО: Бо Він багатьох уздоровив, так що хто тільки немочі мав, то тислись до Нього, щоб Його доторкнутись.

KJV: For he had healed many; insomuch that they pressed upon him for to touch him, as many as had plagues.

11. И духи нечистые, когда видели Его, падали пред Ним и кричали: Ты Сын Божий.

УПО: І духи нечисті, як тільки вбачали Його, то падали ницьма перед Ним, і кричали й казали: Ти Син Божий!

KJV: And unclean spirits, when they saw him, fell down before him, and cried, saying, Thou art the Son of God.

12. Но Он строго запрещал им, чтобы не делали Его известным.

УПО: А Він їм суворо наказував, щоб вони Його не виявляли.

KJV: And he straitly charged them that they should not make him known.

13. Потом взошел на гору и позвал к Себе, кого Сам хотел; и пришли к Нему.

УПО: І Він вийшов на гору, і покликав, кого Сам хотів; вони ж приступили до Нього.

KJV: And he goeth up into a mountain, and calleth unto him whom he would: and they came unto him.

14. И поставил [из них] двенадцать, чтобы с Ним были и чтобы посылать их на проповедь,

УПО: І визначив Дванадцятьох, щоб із Ним перебували, і щоб послати на проповідь їх,

KJV: And he ordained twelve, that they should be with him, and that he might send them forth to preach,

15. и чтобы они имели власть исцелять от болезней и изгонять бесов;

УПО: і щоб мали вони владу вздоровляти недуги й вигонити демонів.

KJV: And to have power to heal sicknesses, and to cast out devils:

16. [поставил] Симона, нарекши ему имя Петр,

УПО: І визначив Він оцих Дванадцятьох: Симона, і дав йому ймення Петро,

KJV: And Simon he surnamed Peter;

17. Иакова Зеведеева и Иоанна, брата Иакова, нарекши им имена Воанергес, то есть `сыны громовы` ,

УПО: і Якова Зеведеевого, і Івана, брата Якова, і дав їм імена Воанергес, цебто сини громові,

KJV: And James the son of Zebedee, and John the brother of James; and he surnamed them Boanerges, which is, The sons of thunder:

18. Андрея, Филиппа, Варфоломея, Матфея, Фому, Иакова Алфеева, Фаддея, Симона Кананита

УПО: і Андрія, і Пилипа, і Варфоломія, і Матвія, і Хому, і Якова Алфієвого, і Тадея, і Симона Кананіта

KJV: And Andrew, and Philip, and Bartholomew, and Matthew, and Thomas, and James the son of Alphaeus, and Thaddaeus, and Simon the Canaanite,

19. и Иуду Искаротского, который и предал Его.

УПО: та Юду Іскаріотського, що й видав Його.

KJV: And Judas Iscariot, which also betrayed him: and they went into an house.

20. Приходят в дом; и опять сходится народ, так что им невозможно было и хлеба есть.

УПО: І приходять до дому вони. І знову зібралось народу, що вони не могли навіть хліба зїсти.

KJV: And the multitude cometh together again, so that they could not so much as eat bread.

21. И, услышав, ближние Его пошли взять Его, ибо говорили, что Он вышел из себя.

УПО: І коли Його ближчі почули, то вийшли, щоб узяти Його, бо говорено, ніби Він несамовитий.

KJV: And when his friends heard of it, they went out to lay hold on him: for they said, He is beside himself.

22. А книжники, пришедшие из Иерусалима, говорили, что Он имеет [в] [Себе]

вельзевула и что изгоняет бесов силою бесовского князя.

УПО: А книжники, що поприходили з Єрусалиму, казали: Має Він Вельзевула, і виганяє демонів силою князя демонів.

KJV: And the scribes which came down from Jerusalem said, He hath Beelzebub, and by the prince of the devils casteth he out devils.

23. И, призвав их, говорил им притчами: как может сатана изгонять сатану?

УПО: І, закликавши їх, Він у притчах до них промовляв: Як може сатана сатану виганяти?

KJV: And he called them unto him, and said unto them in parables, How can Satan cast out Satan?

24. Если царство разделится само в себе, не может устоять царство то;

УПО: І коли царство поділиться супроти себе, не може встояти те царство.

KJV: And if a kingdom be divided against itself, that kingdom cannot stand.

25. и если дом разделится сам в себе, не может устоять дом тот;

УПО: І коли дім поділиться супроти себе, не може встояти той дім.

KJV: And if a house be divided against itself, that house cannot stand.

26. и если сатана восстал на самого себя и разделился, не может устоять, но пришел конец его.

УПО: І коли б сатана сам на себе повстав і поділився, то не зможе встояти він, але згине.

KJV: And if Satan rise up against himself, and be divided, he cannot stand, but hath an end.

27. Никто, войдя в дом сильного, не может расхитить вещей его, если прежде не свяжет сильного, и тогда расхитит дом его.

УПО: Ніхто бо не може вдертись у дім дужого, та й пограбувати добро його, якщо перше не зв'яже дужого, і аж тоді пограбує господу його.

KJV: No man can enter into a strong man's house, and spoil his goods, except he will first bind the strong man; and then he will spoil his house.

28. Истинно говорю вам: будут прощены сынам человеческим все грехи и хуления, какими бы ни хулили;

УПО: Поправді кажу вам, що простяться людським синам усі прогріхи та богозневаги, хоч би як вони богозневажали.

KJV: Verily I say unto you, All sins shall be forgiven unto the sons of men, and blasphemies wherewith soever they shall blaspheme:

29. но кто будет хулить Духа Святаго, тому не будет прощения вовек, но подлежит он вечному осуждению.

УПО: Але, хто богозневажить Духа Святого, повіки йому не відпуститься, але гріху вічному він підпадає.

KJV: But he that shall blaspheme against the Holy Ghost hath never forgiveness, but is in danger of eternal damnation.

30. [Сие сказал Он], потому что говорили: в Нем нечистый дух.

УПО: Бож казали вони: Він духа нечистого має.

KJV: Because they said, He hath an unclean spirit.

31. И пришли Матерь и братья Его и, стоя [вне] дома, послали к Нему звать Его.

УПО: І поприходили мати Його та брати Його, і, осторонь ставши, послали до Нього і Його викликали.

KJV: There came then his brethren and his mother, and, standing without, sent unto him, calling him.

32. Около Него сидел народ. И сказали Ему: вот, Матерь Твоя и братья Твои и сестры Твои, [вне] дома, спрашивают Тебя.

УПО: А народ кругом Нього сидів. І сказали Йому: Ото мати Твоя, і брати Твої, і сестри Твої он про Тебе питаються осторонь.

KJV: And the multitude sat about him, and they said unto him, Behold, thy mother and thy brethren without seek for thee.

33. И отвечал им: кто матерь Моя и братья Мои?

УПО: А Він їм відповів і сказав: Хто Моя мати й брати?

KJV: And he answered them, saying, Who is my mother, or my brethren?

34. И обзрев сидящих вокруг Себя, говорит: вот матерь Моя и братья Мои;

УПО: І поглянув на тих, що круг Нього сиділи, і промовив: Ось мати Моя та браття Мої!

KJV: And he looked round about on them which sat about him, and said, Behold my mother and my brethren!

35. ибо кто будет исполнять волю Божию, тот Мне брат, и сестра, и матерь.

УПО: Бо хто Божу волю чинитиме, той Мені брат, і сестра, і мати.

KJV: For whosoever shall do the will of God, the same is my brother, and my sister, and mother.